

FESTA MAJOR

Oidà! la Festa major arriba
tan esperada de xics i grans;
rota la vila devé més viva;
surten a prendre l'aire els gegants.

Damunt la prosa fulgorant bella,
surt la bandera de Sant Genís,
noble, valenta, de sang vermella,
crit de batalla, cèlic somrís.

La gent pul·lula com les formigues,
carrers i places omple el brogit,
brogit de joia, de veus amigues,
res de cabòries, pressa i neguit.

Miniatura barcelonesa:
concerts, balls, cines, gent a vessar,
la nostra vila; però, amb franquesa
i alegre vèrbola de l'Empordà

En cada casa com a penyora
de polidesa i tradició,
amb aire alegre triomfal s'arbora,
enllaç d'afecies, el bon porró.

I seriosa nostra sardana
la gent de fora, parents i amics
i els de la vila, digna agermana
joves i avis, pobres i rics.

Mireu: s'aixeca ja la cortina
d'aquest teatre d'il·lusió
que és nostra Festa; foraster vina
que tot és música, joia i coló.

F. VIVER, PREV.